

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **J. P.**
bytem X
zastoupen JUDr. Emilem Fleglem, advokátem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2020, č. j. JMK 8805/2020, sp. zn. S-JMK 2874/2020/OD/No,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 20. 1. 2020, č. j. JMK 8805/2020, sp. zn. S-JMK 2874/2020/OD/No, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci na náhradě nákladů řízení **11 228 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Emila Flegela.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Znojmo (dále jen „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 4. 9. 2019, č. j. MUZN 102082/2019, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) a dle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla). Přestupků se žalobce dopustil tím, že při zařazování před předjížděné vozidlo ohrozil jeho řidiče a narazil do vozidla a na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz a zelenou kartu. Za přestupky uložil městský úřad žalobci pokutu ve výši 2 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 6 000 Kč.
2. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný napadeným rozhodnutím jako opožděné dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Vycházel ze skutečnosti, že dle doručky byla zásilka obsahující rozhodnutí městského úřadu připravena k vyzvednutí dne 4. 10. 2019, rozhodnutí tedy bylo doručeno uplynutím 10 dnů dne 14. 10. 2019. Skutečnost, že žalobce si písemnost vyzvedl dne 17. 10. 2019, nemá na okamžik doručení vliv. Posledním dnem odvolací lhůty byl den 29. 10. 2019, odvolání podané dne 1. 11. 2019 proto bylo opožděné.

II. Obsah žaloby

3. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť ve výroku rozhodnutí je uvedeno pouze ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu. Ve výroku tedy není uvedeno, zda bylo odvolání zamítnuto jako opožděné, nebo jako nepřipustné. To vede žalobce k závěru o jeho nepřezkoumatelnosti.
4. Žalobce dále namítá, že byl ze strany provozovatele poštovních služeb vadně poučen o tom, že si zásilku může vyzvednout nejpozději dne 17. 10. 2019. Žalobce v pondělí 7. 10. 2019 vyzvedl ze své poštovní schránky vyrozumění s tím, že zásilka byla uložena na poště dne 7. 10. 2019 a úložní doba končí dne 17. 10. 2019, což dokládá výtiskem aplikace „Sledování zásilek“. Žalobci byla zároveň do schránky vložena výzva s poučením datovaná dnem 7. 10. 2019 s tím, že zásilku lze vyzvednout nejpozději do 10 dnů; výzvu přikládá žalobce k žalobě. Žalobce tak v důsledku poučení oprávněně spoléhal na to, že zásilka byla řádně doručena jejím převzetím dne 17. 10. 2019 a nikoliv fikcí již dne 14. 10. 2019. Spoléhal tedy i na to, že posledním dnem odvolací lhůty je pátek 1. 11. 2019. V důsledku vadného poučení bylo odvolání podáno včas. K podpoře tohoto závěru odkazuje žalobce na judikaturu k doručování písemností a navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí městského úřadu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že si vyhledal detailní informace o dané zásilce (X) na internetových stránkách České pošty. Z nich je zjevné, že k pokusu o doručení zásilky a jejímu uložení došlo dne 4. 10. 2019. Taktéž z doručky zásilky lze zjistit, že byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 4. 10. 2019. Rozhodnutí bylo proto žalobci

doručeno dne 14. 10. 2019, okamžik vyzvednutí písemnosti na něj již nemá vliv. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
7. Žaloba je důvodná.
8. Jelikož v nynější věci zamítl žalovaný odvolání žalobce pro opožděnost, je krajský soud povolán přezkoumat pouze skutečnost, zda se jednalo o opožděné odvolání a nemůže se jakkoliv vyjadřovat k otázce věcné správnosti prvostupňového rozhodnutí, které v takovém případě netvoří s napadeným rozhodnutím jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006 – 112), a není proto ani teoreticky možné uvažovat o jeho zrušení, jak navrhuje žalobce v petitu.
9. Dle § 92 odst. 1 správního řádu *opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne*. Pro objasnění závěru, zda bylo odvolání proti správnímu rozhodnutí zamítnuto pro opožděnost či nepřípustnost plně postačí důvody uvedené až v jeho odůvodnění (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 30 A 17/2018 – 24, nebo rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 1. 2019, č. j. 51 A 4/2017 – 38). V nynější věci je přitom z odůvodnění napadeného rozhodnutí bez sebemenší pochybnosti zřejmé, že odvolání bylo zamítnuto pro opožděnost.
10. Podle § 23 odst. 1 správního řádu *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží*.
11. Podle § 23 odst. 4 správního řádu *adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů uloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil*.
12. Podle § 23 odst. 5 správního řádu *zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu*.
13. Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty*.
14. Pokud se písemnost uloží u provozovatele poštovních služeb, je doručena vyzvednutím v úložní době nebo posledním dnem 10denní lhůty, která plyne od okamžiku, kdy je zásilka připravena k vyzvednutí. Žalobce bez uvedení bližší souvislosti na konci žaloby obsáhle (cca dvě strany) doslovně cituje z odůvodnění rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 1. 2018, č. j. 33 A 45/2016 – 55. Nicméně jde jednak o judikaturu překonanou, za druhé ani

není zdejšímu soudu nyní zřejmé, co tímto odkazem žalobce sleduje a v čem spatřuje podobnost s nyní posuzovanou věcí. To přitom ze samotné citace neplyne.

15. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že, pokud společně s výzvou k vyzvednutí zásilky nebylo v domovní schránce „zanecháno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky, nemohlo být rozhodnutí doručeno zákonem stanoveným způsobem, a nemohla tak ani nastat fikce jeho doručení“ (srov. k obsahově obdobné úpravě v daňovém řízení rozsudky ze dne 14. 4. 2014, č. j. 2 Afs 69/2012 – 124, a ze dne 26. 11. 2020, č. j. 6 Afs 231/2020 – 44).
16. V domovní schránce jsou zpravidla zanechána dvě oznámení související s doručováním písemnosti – „Výzva a poučení“, tj. poučení o tom, kdy nastane fikce doručení a jaké jsou její následky a „Výzva k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky“, která obsahuje informaci o tom, během jaké doby je možné si zásilku vyzvednout, než bude vrácena zpět odesílateli. Pokud poskytovatel poštovních služeb adresátovi doručované písemnosti umožnil její vyzvednutí v delší než desetidenní lhůtě, nečiní tato okolnost poučení o nastoupení fikce doručení desátým dnem od uložení vadným a doručení neúčinným. Pozdější faktické převzetí rozhodnutí nemá na právní účinky doručení již žádný vliv (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2018, č. j. 6 Azs 254/2018 – 17, ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 149/2012 – 31).
17. V nynější věci z doručenky založené ve správním spise a výpisu z aplikace sledování zásilek (který byl proveden jako důkaz při jednání) vyplývá, že zásilka byla doručována dne 4. 10. 2019 a téhož dne došlo k jejímu uložení u provozovatele poštovních služeb. Krajský soud nemá k dispozici výzvu k vyzvednutí zásilky (tj. druhé ze shora uvedených oznámení), nicméně ať již by bylo ve výzvě uvedené jakékoliv datum, nemělo by to na posouzení nynější věci vliv.
18. Za podstatný totiž krajský soud považuje fakt, že žalobce do poštovní schránky obdržel výzvu a poučení, v níž je uvedena adresa městského úřadu, číslo jednací prvostupňového rozhodnutí a poučení o následcích fikce doručení. Tuto výzvu krajský soud provedl při jednání jako důkaz. Je v ní uvedeno, že žalobce nebyl při dodávání zásilky zastižen a písemnost byla uložena **dne 7. 10. 2019** (zvýraznění provedeno krajským soudem).
19. Krajský soud žalovaného před jednáním písemně seznámil s obsahem uvedené výzvy a umožnil mu vyjádřit se k jejímu obsahu, případně navrhnout důkazy. Této možnosti žalovaný nevyužil a jednání u soudu se poté nezúčastnil (třebaže se řádně omluvil a souhlasil s projednáním věci v jeho nepřítomnosti).
20. V řízení se zároveň neobjevily žádné indicie o tom, že by se žalobci dostalo jiného poučení, případně jiné skutečnosti, které by žalobcem dokládaná tvrzení zpochybnila. Naopak, ze správního spisu krajský soud ověřil, že žalobce v průběhu správního řízení aktivně hájil svá práva a všechny písemnosti, které mu byly doručovány, v průběhu úložní doby u provozovatele poštovních služeb osobně přebíral.
21. Pokud tedy žalobce v souladu s výzvou a poučením vycházel ze skutečnosti, že písemnost byla u provozovatele poštovních služeb uložena dne 7. 10. 2019, od tohoto okamžiku odvíjel běh 10denní lhůty dle § 23 a 24 správního řádu, a písemnost si osobně vyzvedl dne 17. 10. 2019, nelze mu tento postup klást k tíži. Při absenci skutkových okolností zpochybňujících tuto verzi průběhu doručování je proto třeba vycházet z toho, že

rozhodnutí městského úřadu bylo žalobci doručeno dne 17. 10. 2019. Odvolání podané dne 1. 11. 2019 proto za takto zjištěného skutkového stavu nelze hodnotit jako opožděné.

V. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem vyjádřeným výše (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
23. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a na právní zastoupení. Zástupce žalobce učinil 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby) po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a dále má nárok na 2 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce je registrovaným plátcem DPH, je třeba k nákladům zastoupení přičíst částku 1 428 Kč, která odpovídá 21% sazbě daně. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Emila Flegela.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 10. listopadu 2021

Mgr. Filip Skřivan, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.